

**Sermones prestantissimi viri Ro||berti de Litorio: ordinis
Minoru[m] sacre theologie professo||ris: pontificis
Aquinatis**

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.ccccxiiij. vi. no.Maij.

Sabbato. de mirabili co[n]ceptio[n]e filij dei iesu [christ]i: [et] qualiter
virgo gl[or]iosa ipsum concepit in vtero suoveru[m] de[um] [et] veru[m]
ho[m]i[n]em: [et] de his q[ue] occurrunt circa ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70607)

Sabbato post do. I. aduētus.

ppheta egregius: sed Gabriel archāge-
lus facie rutilās: veste coruscans: grellu
mirabilis: et aspectu terribilis: q̄ visita-
uit et perturbauit me. Dec ille. Felix illa
apparitio et iocūda nimis in qua nūcia
bat ab angelo nouus lerissimū: nouum
gratissimū: nouū ppinquissimū: de sa-
lute humani gēnis. Quid audisti: o puel-
la formosa? O mulier sc̄ta: o virgo s̄rno-
sa. Quid audisti: q̄d angelus tibi retu-
lit? Eerte nulla vnq̄ creatura fuit q̄ ha-
buerit talē reuelationē: qualē tu habui-
sti. Tibi dicitur: Aue: id est sine v̄be. Tibi
dicitur plena gr̄a. Tibi b̄ndictio datur:
in mulieribus. Tibi p̄nūciat angelus ex
tero vtero in mūdū dei filiū egressurus.
O b̄ta femina longū esset narrare c̄cta
q̄ angelus dixit: Que virgo respōdit il-
la de q̄bus plene suo loco dicem. Nunc
autē veniamus ad q̄d erat vidēdū in ter-
tia cōdusione p̄posita.

¶ **Q**ue gloriosa virgo est non merito cō-
digni: tamē merito congrui et digni me-
ruit esse mater filij dei. Capitulum. ii.

Ertia p̄clusio d̄: virtuosita-
tis. In qua contēplari libet
si ex virtutibus meruit vir-
go cōcipere xpm. Et ne p̄ mul-
ta vagemur dicim⁹ ad hoc

¶ **S**ecūda doctrina d̄: Bōn. in. ii. di. iij. ar. ij.
q. ij. q̄ triplex est meritum.

¶ **P**rimū d̄: cōdigni.

¶ **S**ecūda d̄: cōgrui.

¶ **T**ertiū d̄: digni.

¶ **P**rimū est meritū cōdigni: quo q̄s ex
tāta charitate mereat tāta gloriā. Et hoc
merito virgo nō potuit mereri cōcipere
filiū dei: p̄ eo q̄ hoc excedit oē meritū.
Et q̄ erat ipsius meriti gl̄iose virginis
fundamētū. Siue em̄ dicamus deū fie-
ri hōiem: siue dicamus mulierē fieri ma-
trem dei vtrūq̄ est supra statū q̄ debet
creature. Et iō tā hoc q̄ illud fuit benig-
nitatis et gratie. ¶ **S**ecūda est meritum
cōgrui: quo pctō: d̄: gratiaz sibi mereri
cū ad gr̄as se disponit. Et b̄ta virgo me-
ruit an̄ incarnationē cōcipere filiū dei:
qm̄ p̄e nimia sua puritate: benignitate

et humilitate idonea erat vt efficeretur
m̄r dei. ¶ **T**ertiū est meritū digni: quo
sc̄s vir iustus orat p̄ alio vt mereat ex-
audiri. Et hoc merito meruit b̄ta virgo
cōcipere xpm post annūciationē: q̄ spi-
ritus sc̄tus in eā copiosissime descēdit nō
indispositā. Si em̄ d̄n̄ p̄siderem⁹ q̄d cō-
tineat in verbis illis q̄ virgo sacratissī-
ma cōcludēdo angelo dixit: ecce ancilla
d̄ni: certe eā dignā iudicabim⁹ p̄ceptio-
ne filij dei. Nā cū dixit: Ecce p̄optitudi-
nē obediētie ostēdit q̄ tāta fuit q̄ nūq̄
deo gratior acceptiorq̄ in aliq̄ua alia
creatura siue hōie siue angelo inueniri
poterit. Cū subiunxit ancilla d̄ni: p̄fui-
dū humilitatis sue ostēdit siue manifes-
tauit. Non em̄ potuit ea q̄ eligebat vt
esset m̄r dei efficacius sibi p̄p̄a vilescere:
deūq̄ magnificare: q̄ se ancillā d̄ni nū-
cupādo. Cū dixit: Fiat m̄h̄: fidē suā de-
clarauit. Cū lumine adeo fuit illustra-
ta: vt nihil de xpo incarnādo sentiret d̄-
minutū. Cū tādē dixit: s̄m verbū tuum:
charitatē suam aperuit: qua ad deū dile-
gēdū ita cū illo ardēter p̄iuncta fuit: vt
creatura non sufficiat illud cogitare.
Nāq̄ in hac vita inuētus est nec inue-
niēt q̄ tāto feruore amōis cor suū dede-
rit deo: quātū tribuit tūc ipsa virgo b̄ta.
Nullus etenim eorū q̄ dilexerunt deū fuit
in eo excessu dilectionis in quo ipsa fere-
uebat: adeo q̄ illis verbis platis meris-
to digni meruit esse m̄r dei. O armariū
diuine gr̄e: o armariū diuine misericordi-
e: o fons pietatis: o fons castitatis: o
puteus humilitatis: o plenitudo piudē-
tie: o plenitudo gr̄e q̄ tm̄ meruisti. Pro-
pter q̄ impetra nobis gr̄am filij tui: vt
valeamus illius amorē recollere q̄d ipse
p̄ nobis dignatus est facere: q̄ est b̄ndi-
ctus et laudabilis per infinita secula se-
culorum. Amen.

¶ **S**abbato post primā d̄nicā aduētus
de mirabili p̄ceptione filij dei iesu xpi:
et qualiter virgo gl̄iosa ipm̄ concepit in
vtero suo verū deū et verū hōiem: et de
his que occurrunt circa hanc conceptio-
nem consideranda. Sermo. viij.

¶ **I**esus utero claudif. Fructus. vii.

De p̄cessit dī

Nes autē appropinquabit
 Terri ubi. s. Zetaf aia su
 pra modū in cognitione
 veritatis eius potissimū
 q̄ ingenij ppriij vires ad facultatē exces
 dit: nec haberi p̄t nisi aliq̄ lumine diui
 ne gr̄e interuenire siue illud sit lumen
 apparitiōis siue visōis: siue fidei. Et q̄
 hec nobis veritas p̄dicat mōstraturq̄
 fidei rō. s. q̄ x̄ps filius dei p̄ceptus fue
 rit de sp̄sctō in v̄tre virginali. Zecir
 co in p̄nti sermone p̄ tate veritatis da
 ritate intelligēda: ac deuotione dicem̄
 de cōceptiōe mirifica ac stupēda. d. n. i. e.
 su x̄pi. Et more solito proponimus fru
 ctū suauissimū & dulcissimū huius ser
 monis q̄ est. Iesus utero claudif. In q̄
 tres cōclusiones principales declarabi
 mus: videly

Prima conclusio de sp̄scti supuētio.

Secda conclusio de x̄pi p̄ceptio.

Tertia conclusio de corporis cōditio.

¶ **Q**u virgo sacratissima cōcepit x̄pm̄ su
 peruētiēte in ea sp̄sctō: & quare talis
 p̄ceptio attribuit sp̄sctō cuius filius
 nullo mō dicitur est x̄ps atq̄ quōd erpo
 nitur illud angelicū dicitur: sp̄sctō su
 peruētiēte in te.

Cap. s.

Prima cōclusio de sp̄scti su
 peruētio. Quē em̄ h̄m̄ angeli
 cū p̄missum in x̄pi p̄ceptiōe
 sp̄sctūs supuēnit in virgi
 ne videtur attribui sp̄sctō

sp̄aliter corporis x̄pi p̄ceptio. Quōd cōueni
 ens ostēdit. s. Tho. di. iij. ij. li. q. s. ar. s.
 q. iij. & iij. parte sum. q. xxxij. ar. s. triplici
 ratione.

Primo rōne charitatis.

Secdo rōne liberalitatis.

Tertio rōne sc̄tatis.

¶ **P**rimo cōueniēter attribuit sp̄sctō
 talis conceptio rōne charitatis. Sp̄s
 em̄ sc̄tūs est charitas vel amor dei p̄ris
 & filij. Ex maximo autē amore dei proue
 nit vt filius dei sibi carnē assumeret in

utero virginali: vt dī Jo h. iij. ¶ **S**ecdo
 cōueniēter dī x̄ps cōceptus de sp̄sctō
 rōne liberalitatis. Et em̄ dictum est. s.
 fructu. ij. & p̄clu. iij. nō aliq̄bus meritis
 sed sola liberalitate gr̄a dei filius carnē
 assumpsit. Quō sp̄sctō q̄ est ipsa gr̄a cō
 ceptio x̄pi attribuit: vt dicit Aug. in en
 chiridid. ¶ **T**ertio p̄ceptio x̄pi attribuit
 sp̄sctō rōne sc̄tatis. Quē em̄ sp̄sctūs
 est sp̄s sc̄tificationis: vt dī Roma. s. iō
 sicut aliq̄ p̄ sp̄sctm̄ sc̄tificant sp̄sctū: vt
 sint filij dei adoptiui: ita x̄ps p̄ sp̄sctan
 ctū est in sc̄titate p̄ceptus: vt esset filius
 dei naturalis. Et p̄pter hoc angelus dī
 xit b̄tē virgini. Quō & quōd nascet ex te san
 ctū vocabit filius dei. Neq̄ t̄m̄ x̄ps q̄ de
 sp̄sctō p̄ceptus dī: filiū est sp̄scti pur
 tādus: q̄ vt inq̄t Aug. in ench. Natus
 est de sp̄sctō x̄ps non sicut filius: & de
 Maria virgine sicut filius. Doctor autē
 seraphicus dñs Bon. in. iij. dist. iij. ar. s.
 q. ij. dicit: q̄ hec locutio x̄pus est filius
 sp̄scti: nullo mō est admittēda. Quā p̄
 pter vitandū errorē circa generationē
 tēporalē. Quā circa generationē eternā.
 ¶ **C**irca generationē tēporalem debet
 vitari error: q̄ cū h̄m̄ illā si diceret x̄ps
 conceptus de virgine & sp̄sctō: ac si spi
 ritus sc̄tūs eius esset pater: & virgo eius
 materiam videretur ex hoc q̄ x̄ps nas
 tus esset de maria & spiritus sancto: sicut
 nascitur proles de viro & muliere: quod
 falsum est: q̄ p̄les partē accipit a patre
 & partē accipit a matre: in qua assimi
 latur patri & matri in eadē forma & natu
 ra. Quō nullo modo est reperire in ch̄ris
 to: qui soli matri assimilatur in natura
 assumpta. ¶ **C**irca generationē eternā
 vitandus est error: ne fiat confusio eter
 narum relationum & proprietatū. An
 de cum pprium sit persone patris gene
 rare respectu persone filij: nullatenus
 admittitur x̄pm̄ esse filiū sp̄sctancti. In
 quo nō est alia p̄sona vel hypostasis: q̄
 illa quam pater ab eterno genuit. Vnde
 Aug. vt dicit magister in. iij. dist. iij.
 ar. Quis dicere audebit x̄pm̄ esse filiū
 sp̄scti: cū hoc ita sit absurdus vt nulle

Sabbato post do. I. aduētus.

fideliū aures valeat sustinere. Ideo ca-
tholice inferenda est auctoritas illa an-
geli: videlicet Spūssanctus superueniet in
te. Non enim superuenient in virginē spū-
tus sanctus vt esset pater xpī: sed vt dicit
Tho. in. ij. sen. dist. ij. hec superuētio po-
test multipliciter intelligi. Primo spūssanctus
superueniet in te. i. sup possibilitatē et
cursum nature veniet in te: dādo fecū-
ditatē et pseruando virginitatē. Secūdo
spūssanctus superueniet in te. i. supra illū
quod habes de plenitudine eius in te. Quia
sicut olim impleuit mentē: nunc presen-
tia filij sui implebit ventrē: operādo fi-
lij dei conceptionē. Tertio exponit spū-
tus sanctus superueniet in te. i. desuper ces-
lis veniet in te. Quia omne datū optimū
et oē donū perfectū desursus est. Jac. s.
Quarto exponit spūssanctus superueniet i
te. i. supra merita tua: et supra merita
oīm creaturā. Quinto exponit spū-
tus sanctus superueniet in te. i. sup oēs qui
ante te fuerūt et erūt vt sis eius taberna-
culū: replū: et sacrariū. Ex his cū audis
mus spūssanctū superuenisse statim ope-
ris magnitudinem admiremur venere-
murque in ygine fecūda amplissimā mu-
nus plenitudinis grē sibi pcesse: quā tāta
fuit: vt sola esset illius mater in terris:
qui solū habet patrē in celis.
Quia xpī conceptio fuit admirabilis val-
de: tū ppter tps quā facta est in instanti:
tū ppter virginez in qua est facta: tum
ppter glām aīe xpī. Caplm. ij.

Secunda conclusio dicitur cō-
ceptionis. Fuit quidem chri-
sti conceptio admirabilis val-
de triplici ratione.

Prima ratio dicitur tps.

Secūda ratio dicitur yginis.

Tertia ratio dicitur grē.

Primo fuit admirabilis cōceptio xpī
rōne tps: quia fuit subitanea in instāti:
nra autē est successina et in tpe: vt dicit
Jobes Damas. Quod si fuerit talis cōcep-
tio declarat scētūs Tho. in. ij. sen. dist.
ij. q. ij. et in. ij. pte sum. q. xxiij. ar. s. talis
rōne. Cōceptio xpī facta fuit virtute di-

uina. Virg autē diuina cum sit infinita
effectū suū subito et in instāti produce-
re potest. Ideo in cōceptione xpī quattuor
eodem instanti fuerunt.

Primo scilicet conuersio sanguis purissi-
mi beate yginis in carnem et alias par-
tes corporis christi.

Secūdo formatio mēbroꝝ organicorū.

Tertio aīatio corporis organici.

Quarto assumptio corporis anima-
ti in vnitate diuine persone.

In nobis autē ppter dūtitis finitā: et
defectū agētis: et ppter dispositionē pa-
tiētis hec successine ptingūt. Ita quod ma-
ris cōceptio nō pfiat nisi vsq; ad certā
diē: vt pbs dicit. ix. de aīalib; et fil; fe-
mine. In xpī autē conceptione materia
quā virgo ministravit statim formā et fi-
gurā humani corporis accepit. Secūdo
xpī cōceptio fuit mirabilis rōne vir-
ginis. Magnū nāq; aliq; miraculū cō-
tingit esse duob; modis. Vno modo quā
agens nec est naturalis: nec materia est
naturalis: pportio nata ad talē formā: vt
formatio hoīs de limo terre: est mira-
culosa tā ex parte agētis quā ex pte mate-
rie patiētis. Alio modo ptingit miraculū
quā materia est naturalis: agens autē est
supernaturale: sicut quā aliq; a febre sa-
nat. Quia ergo materia quā ygo adminis-
travit ad formationem corporis xpī fuit
naturalis: ex qua corp; hoīs naturalis
formari potest: et ppter hāc materiā natu-
ralē quā virgo pparauit ad cōceptionē
corporis xpī: xps dicitur naturalis filius vir-
ginis: scilicet virtus formās fuit diuina scilicet
virtus spūssancti. Et quia vnūquodque magis
iudicat hūm formā quā hūm materiā: ma-
gis hūm agēs quā hūm patiēns: inde est quod
cōceptio corporis xpī dicitur simplr mira-
culosa et supnaturalis. Secūdo quod dicitur. s.
ex parte materie quam virgo pparauit
potest dici naturalis. Sed forte aliquis ar-
guet quod cōceptio xpī etiā ex parte virtu-
tis active fuit naturalis tali rōne. In
illuminatiōe ceci quāuis potentia visua
miraculose detur: tū post acceptā potē-
tiā cecus naturalr videt. Sed spūssanctus

virgini potētia generatiua dedit eā. ergo postea naturaliter generauit. Ad hoc respondet scriptis Tho. in. in. dist. ij. q. ij. ar. ij. q. s. ad. ij. ar. duobus modis. Primo quod non est sicut exemplum: eo quod ceco illuminato datur potētia visiva sine omni dispositione extrinsecum visioni. Et ideo operatio seu visio sequens est naturalis. Sed potētia generandi data est virgini manente virginitate: quod est dispositio propria ad conceptum. Alio modo potest dici quod exemplum non est simile: eo quod ceco illuminato datur potētia passiva cuius operatio est propter hoc quod mouetur ab agente naturali scilicet colore: et ideo illa visio est naturalis. Sed virgini datur potētia generandi per hoc quod mota est eius potētia passiva ad generandum ab agente supernaturali. ideo conceptio corporis christi est miraculosa. Vnde anselmus ait li. de conceptu virginis li. Spiritus sanctus virtus altissimi virum virginem de muliere virgine mirabiliter propagauit. Tercio christi conceptio fuit mirabilis ratione gratie: quod ut dicit Alex. in. in. q. xij. mē. ij. ipsa ab instanti sue conceptionis fuit ita plena gratia: quod eius gratia augeri non potuit. Nam augmentum non conceptio rei secundum quod res est in termino: sed secundum quod est in vna ad terminum: secundum quod res est in termino: tota potentialitas capacitatis eius est impleta ex fine implere: et ideo non habet ulterius quo crescat. Et quod anima christi ab initio conceptionis finis ultimo est unita: non solum per fruitionem ut esset perfectus comprehensio: sed etiam per verbi unionem: ideo gratia eius augeri non potuit.

Quod corpus domini nostri iesu christi fuit instanti formatum et assumptum: et quare illud non fuit productum in perfecta quantitate. Cap. ij.

Tercia conclusio dicitur: corpus conditio. Fuit enim corpus domini nostri iesu christi in utero virginis clausum in conceptione triplici conditio

ne sociatum: videlicet
Prima dicitur formatio.
Secunda dicitur animatio.
Tercia dicitur assumptio.

Prima dicitur dicitur formatio: quod corpus christi in instanti conceptionis fuit perfecte formatum: quantum ad perfectam organizationem et dispositionem membrorum. Quod probatur per Augustinum li. de fide ad Petrum dicentem: Firmissime tene et nullatenus dubites non carnem christi sine diuinitate in utero virginis fuisse conceptam priusquam susciperet a verbo. Et hoc dicitur secundum magnum in. in. q. verbum non suscepit nisi carnes formatas. Dominus autem Verbum supra scriptum di. in. pre. ij. ar. ij. q. ij. di. h. fuisse quiescentes triplici ratione
Primo ex parte verbi assumptis.

Secundo ex parte naturae operantis.

Tercio ex parte naturae recipientis.

Prima ratio sumitur ex parte verbi assumptis: quod non debebat verbo assumere partes humane nature: ut esset homo secundum quid: sed secundum totam humanam naturam: et ita carnem et animam: maxime cum anima det carni conuenientiam: ut vniatur cum diuina natura. Et quoniam anima non est nata uniri nisi carni formate et organizate: ideo in primo instanti conceptionis necesse fuit corpus christi ad perfectam organizationem adduci. Unde Augustinus lib. de trinitate. Non in utero virginis prius caro concepta est: et postea diuinitas venit in carnem: sed moritur ut deiverbum in utero venit factum est caro seruatam proprietate nature: et perfectus homo et inuicem carnis et anime nature est. Secunda ratio sumitur ex parte virtutis operantis: quod virtus diuina operatur mirabiliter. Hoc autem est miraculum miraculorum: quod femina recipiat deum: ideo ad sue mirabilis potentie ostensionem subito formauit illud corpus: quod formare natura non poterat nisi successiue. Tercia ratio sumitur ex parte virginis concipientis: que statim ut consentit: repleta fuit spiritu sancto et mater dei effecta. Et quoniam mater dei non erat: nisi deus uniret esset carni quam conceperat: et caro nec deo nec anime deberet uniri: nisi haberet membrorum distinctionem conuenientem. Vnde est quod ab instanti conceptionis in membrorum distinctione corpus christi debuit esse perfectum. Sed tamen hic remanet mens dubia:

Sabbato post do. I. aduētus. Ser. VII

cur corpus illud perfectū quātū ad or-
ganizationē non fuit productū siue for-
matū in perfectione quātū ad quāritā-
tē. Non em̄ fuit corpus Ade nobilita-
tis additionis q̄ corpus xpi: et tū illud
in instanti creationis fuit pfecte a deo
formatū quantū ad quantitātē molis.
Et hoc dicit dñs Bon. vbi. s. q. s. Rñde
tur q̄ perfectio quātū ad quantitātē corpo-
ris fuit operatiōe nature: cui est opera-
tiō fm̄ tps̄ successiōe. Et licet deus ali-
ter de illo corpore facere potuisset: vo-
luit tñ sic esse triplici ratione.

Primo ppter legis vniuersitatis cō-
seruationem.

Secdo ppter fidei cōfirmationē.

Tertio propter humilitatis xpi com-
mendationem.

¶ Primo ergo rō fuit ppter legis vni-
uersitatis pseruationem. Nam deus vni-
cuiq̄ nature cessit p̄p̄riā opationem:
nec vitur miraculo vbi natura p se p̄t
sufficiēter opari. Et q̄ natura in xpo
satis sufficiēter poterat corpus xpi ad
pfectā quātū ad deducere ita q̄ i nul-
lo derogabat eius dignitati: noluit de-
xps̄ anticipare tanq̄ iustus vniuersita-
tis administrator: vt vnū q̄q̄ iurta vir-
tutē sibi cōueniēte operari sineret. Et
hoc quidē conueniebat: q̄ naturaz no-
lebat perdere sed reparare. ¶ Secda rō
fuit ppter fidei cōfirmationē. In hoc
em̄ veritas fidei confirmat ad firmiter
credendū q̄ xps̄ nō fantastica: sed verā
carnē assumpit. ¶ Tertio rō fuit ppter
humilitatis xpi cōmēdationē. Cōmēn-
datur nāq̄ sua humilitas: q̄ nō soluz
dei filius factus est hō: sed nat̄ est par-
uulus materno lacte nutritus in cuna
vagiens intra matris brachia gestat:
z officia queq̄ suscipiens q̄bus infan-
tuli indigere solent. ¶ Secda conditio
corpus xpi dī animatio. Fuit nēpe il-
lud corpus p̄ter motē alioq̄: vt dictum
est in instanti animatū. De qua aīatio
ne diffusus dicturi sumus in sequenti
bus. ¶ Tertio conditio illius corporis
fuit assumptio: q̄ in eodem etiā instāti

fuit a verbo assumptū. Vñ Greg. xviij:
li. moral. Angelo annunciāte z spūscō
aduēiente: mor verbū in vtero: z mor
intra vterū verbū caro. Quibz diligen-
ter p̄sideratis: si xpm̄ inspicere volueri-
mus in vtero virginis reclusum deduc-
cemur ad ingētes gras ei p̄soluēdas: q̄
pro nobis pctōribus p nobis miseris z
vilissimis vermiculis p nobis inimicis
eterni patris. ix. mensibus habitare vo-
luit in thalamo virginali. Sed q̄ dice-
mus de virgine illa gratiosissima q̄ talē
filium tenebat in ventre: O res digna mi-
ratu: O stupendū pdigū: O ineffabile
factm̄: Stat in sua cellula virgo deuotā
ta in ventre suo bainlat quē celi z terra
capere nō possunt. Sciebat se in v̄ginē
esse. Exerebatur se iā p̄cepisse. Certissi-
ma erat ex angelica instructione de no-
uitate tanti miraculi: q̄ cōceperat filiū
dei humani generis redēptōrē. Multa
erat in eius corde suauitatis repletio:
multa in mente dulcedo z copia iocun-
ditatis. Zeue pondus letumq̄ sustine-
bat. O quot lachryme fluebant ex ocu-
lis illiū virginis humilis in tali gestio-
ne tanti filij iubilantis: O q̄ dicebat
Quid loquebat: Quid cogitabat: Zer-
te humana mēs secreta h̄mōi plene ex-
cogitare non valet. Possum? tñ pie cre-
dere puellam illam deo dilectā die no-
ctuq̄ in semetip̄a dixisse. Filium dei in
ventre habeo. Ip̄m teneo quem p̄phe-
te predixerunt: quē patriarche p̄nūn-
ciauerunt: quē sancti patres desiderā-
uerunt: qui mūdū saluare debet: q̄ iser-
nuz expoliabit: qui paradisy aperiet:
qui āgelos letificabit. Ip̄e est dei filius:
Ip̄e est me⁹ filius. O fili mi piissime:
quem corde credo: corpore teneo: quā-
do te oculis propriis aspicias: Quādo
te infantulum natum lacte depascam:
Vñ hoc mihi vt tu me in tuā matrē ele-
geris: Gratias tibi ago deus meus qui
sis in eternum benedictus. Nec z filia
poterat virgo mēre reuoluere. Nos au-
tem debiles z infirmi eā precemur hu-
milibus precibus: vt pro nobis iterce-

Dñica. II. aduētus. Sermo VIII

dere velit apud suum dilectū filium re
gnantem in celis : quem ipsa tenuit in
vtero incarnatum in terris: qui est bñs
dictus &c. Amen.

Dñica scda aduentus : de diuinitate
Jesu xpi: qui sicut fuit verus & pfectus
homo: ita fuit verus & perfectus deus:
qd si quis nō crederet absq; dubio peri
ret: q; ita debemus credere xpm deum:
vt etiā non negemus hominem : et ita
ipsum hominem tenemur confiteri vt
etiam deum esse non dubitemus.

Sermo. viij.

Jesus est filius dei. Fructus. viij.

Latus qui nō

fuerit scandalizatus i me.
Verba sunt redēptōis
nrī originali Mat. xj. et
in euāgelio p̄sentis dñi

ce. Conat̄ antiquus hostis quātuz p̄r
mentē euertere a luce veritatis: vt erro
re disseminato in animā sibi credentes:
eā facile decipiat: atq; deducat p̄ semi
tā vitioꝝ. Et iter cetera conat̄ suggere
re his qui curiosi vel tertes fuerint: opi
niones varias falsas & impias circa in
carnationis sacratissime mysteria. De
quibus qui male sentit de xpo redēpto
re vere scādalizatur: & a sua salute p̄cul
dubio efficitur alienus. Recirco redem
ptor: noster discipulos Johānis instrux
it dicens eos fore beatos qui non scā
dalizantur in ip̄o. i. qui bene sapiūt de
diuinitate & humanitate. Et quoniam
xpm incarnatum ita confiteri debem⁹
hominem vt non negemus deum: ideo
in presenti sermone de Jesu xpi diuini
tate dicturi sum⁹. De qua null⁹ in xpo
scandalizari debet: quia omnes ipsum
credere tenemur verū hominē & verus
deum. Ad quod plenius intelligendus
veritatem hanc curabimus declarare
sub vno fructu: scz Jesus est filius dei.
Pro quo notabimus tres conclusiones
principales.

Prima conclusio d: testificationis.
Secda conclusio d: attributiōis.

Tertia conclusio d: operationis.

Quod xps deus sit: q; hoc habet ex testi
monio humano angelico et diuino: ita
q; tam scripture iudeoꝝ q; gētiliū siue
etiam xpianozum clamant ch̄ristus esse
verum deum. Caplm. f.

Quoniam conclusio d: testificatio
nis. Colligim⁹ nāq; xpm esse
filium dei ex multiplici testi
monio scripturarū q; de ip̄o
loquunt: de qb; aliq; adducam⁹. Pro
quarū ordinatiōe annotabim⁹ triplex
testimoniū in scriptura inuentū siue re
pertum de dño iesu xpo.

Primū d: humanū.

Secdū d: angelicū.

Tertium d: diuinū.

Primū testimoniū d: humanū: qd
proferunt iudei: & testificantur gētilēs:
& inimici xpi manifestant. Primo nāq;
iudei testificantur diuinitatē xpi. Ecce
iam Esaias incipit loq;. Dicit em. ix. c.
Paruulus natus est nobis: & filius da
tus est nobis. Ecce humanitas. & sequi
tur: Et vocabit̄ nomen eius admirabilis
p̄siliarius: deus fortis: pater futuri
seculi: princeps pacis. Ecce diuinitas.
Quia vt dicit Nicol. de lyra. super hoc
passu Translatio. lxx. interp: etum h̄.
Et vocabitur nomen eius magni cōfisi
lij angelus. In translatione dō chaldai
ca habetur. Vocabitur nomen ei⁹ p̄ma
nens in secula messias. Item Hierem.
xxij. Ecce dies veniunt dicit dominus:
et suscitabo Dauid germen iustū. Trās
latio chaldaica habet statuam messias
iustum. Et subditur: Et hoc est nomen
qd vocabant eū dñs iustus nr̄. In he
breo dō ponitur nomen dei tetragram
maton: vt dicit Nicol. de lyra: qd est no
men solā essentiam dei significans pat
dicit Rabbi Salomō. Itē Baruch. ij.
Vie est deus noster et non estimabitur
alius aduersus eum. Ecce diuinitas. et
j. Post hec in terris visus est & cum ho
minibus cōuersatus est. Ecce humani
tas. Itē Jobes bap. q; xpm baptizauit
di. Job. j. Vidi sp̄m descendētē q̄si colū